

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 juli 2023 met nummer RvVb-A-2223-1064

in de zaak met rolnummer 2122-RvVb-0803-A

Verzoekende partij

Sophie LECERF

vertegenwoordigd door advocaat Sofie DE MAESSCHALCK
met woonplaatskeuze te 9000 Gent, Kasteellaan 141

Verwerende partij

de provincie OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad

met zetel te 9000 Gent, Gouvernmentstraat 1

Tussenkommende partij

de stad GENT

**vertegenwoordigd door het college van burgemeester en
schepenen**

vertegenwoordigd door advocaten Thomas EYSKENS en
Maartje JONGBLOET
met woonplaatskeuze te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 33

I. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vordert door neerlegging in het digitaal loket op 23 juni 2022 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 5 mei 2022, waarmee aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning wordt verleend voor het aanleggen van een buurtparking (omgevingsnummer: 2020023433).

De verwerende partij heeft het bestuurlijk beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Gent van 29 oktober 2020 niet ingewilligd.

Het project ligt in 9050 Gent (Gentbrugge) aan de Neerscheldestraat 10 en heeft als kadastrale omschrijving afdeling 22, sectie B, perceelnummers 1F3 en 335C.

II. Rechtspleging

1.

De verwerende partij bezorgt het administratief dossier en dient een antwoordnota in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

2.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 april 2023.

De kamervoorzitter stelde vast dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota een nieuw (vierde) middel aanvoert dat mogelijk de openbare orde raakt. Dit middel werd nog niet aan tegenspraak onderworpen. De behandeling van het dossier wordt daarom in dezelfde staat uitgesteld naar de zitting van donderdag 11 mei 2023, waarbij de partijen de mogelijkheid krijgen hierover een aanvullende nota in te dienen.

Voor de zitting van 6 april 2023 verschijnen de procespartijen schriftelijk.

Enkel de tussenkomende partij dient een aanvullende nota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 mei 2023. Advocaat Thomas EYSKENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij werd gehoord. De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

III. Feiten

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 14 juni 2017 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een verkavelingsvergunning voor het verkavelen van een terrein, dat deels samenvalt met het projectgebied, in drie loten waarvan twee loten worden voorzien voor sociale meergezinswoningen en een derde lot als zone voor openbaar domein. De Raad vernietigt deze vergunning met het arrest nummer RvVb-A-1819-0731 van 19 maart 2019. Gedurende de herstelprocedure trekt de aanvrager op 12 juni 2019 zijn aanvraag in.

Op 5 mei 2020 vraagt de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning aan voor het aanleggen van een buurtparking gelegen in 9050 Gentbrugge aan de Neerscheldestraat 10.

De aanvraag heeft betrekking op een langwerpig binnengebied tussen de Rosa Geingerstraat en de Hogeponstraat, dat uitkomt in de Neerscheldestraat. Op het momenteel braakliggend terrein wordt een buurtparking aangelegd met in het totaal 25 parkeerplaatsen. Vier nieuwe parkeerplaatsen worden aangelegd aan de Rosa Geingerstraat op de hoek met de Neerscheldestraat. Ten noorden van deze parkeerplaatsen takt een nieuwe ontsluitingsweg aan op de Rosa Geingerstraat, en hierlangs worden nog eens 21 parkeerplaatsen ingeplant.

In totaal wordt 152 m² verharding, 701 m² halfverharding/waterdoorlatende verharding en 887 m² vergroende onverharde ruimte aangelegd.

De percelen liggen in woongebied (gewestplan 'Gentse en Kanaalzone').

Het perceel nummer 335C ligt ook in zone A voor woningen en klasse 3 voor tuinstrook en binnenkern en het perceel nummer 1F3 ligt in een zone voor parking in het groen en klasse 3 voor tuinstrook en binnenkern, met een pijl voor ontsluiting van mechanisch verkeer die over de zone loopt (bijzonder plan van aanleg nummer 'Sas en Bassijnwijk' van 9 februari 1996).

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent'. Dat plan bepaalt geen stedenbouwkundige voorschriften die relevant zijn voor de aanvraag.

Tijdens het openbaar onderzoek dat loopt van 18 juni 2020 tot en met 17 juli 2020 dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Op 20 oktober 2020 keurt de gemeenteraad van Gent de ligging, breedte en uitrusting van de nieuwe ontsluitingsweg goed. Tegen dit besluit werd door de verzoekende bij de Vlaamse regering beroep aangetekend. De Vlaamse minister verklaart het beroep op 21 januari 2022 ongegrond.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 29 oktober 2020, op eensluidend advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar van 25 oktober 2020 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 4 december 2020 bestuurlijk beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 22 februari 2021 gunstig.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 april 2022 om het beroep niet in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 26 april 2022 verklaart de verwerende partij het beroep op 5 mei 2022 ongegrond en verleent de omgevingsvergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van:

- de artikelen 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) en 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO),
- artikel 3, §1, 2° en 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen Algemeen Belang),
- het bijzonder plan van aanleg (BPA) 'Sas- en Bassijnwijk', zoals goedgekeurd bij ministerieel besluit van 9 februari 1996,
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en
- het motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO om af te wijken van de voorschriften van het geldende BPA. De bestreden beslissing vormt volgens haar ook geen afdoende antwoord op haar beroepschrift. Toen reeds heeft ze aangevoerd dat het project geen *“gemeentelijke verkeersweg met maximaal twee rijstroken over een lengte van maximaal 1 kilometer”* en geen *“aanhorigheid of kunstwerk bij een lijninfrastructuur”* (artikel 3, §1, 2° dan wel 4° Besluit Handelingen Algemeen Belang) betreft. Volgens haar moet artikel 3 van dit besluit als afwijkingsmogelijkheid restrictief geïnterpreteerd worden en kunnen enkel de uitdrukkelijk in deze bepaling opgesomde werken als handelingen van algemeen belang beschouwd worden. De aangevraagde buurtparking betreft volgens haar geen verkeersweg in de zin van het Besluit Handelingen Algemeen Belang, omdat het geen verbindingsweg of gebruikelijke aanhorigheid van de rijweg is. Het gaat immers om een buurtparking met diep gelegen parkeerplaatsen waarbij de toegangsweg uitsluitend bedoeld is om deze parkeerplaatsen te bereiken. Ook de impact van een buurtparking is volgens de verzoekende partij duidelijk te onderscheiden van die van een

verkeersweg. Omwille van haar oppervlakte (1740 m²) kan de parking volgens haar evenmin beschouwd worden als een aanhorigheid bij een lijninfrastructuur omdat dit nooit de bedoeling is geweest van de decreetgever. Er kan volgens haar immers niet meer gesproken worden van een geringe impact. Ze wijst ook op de specifieke hinderlijke inplanting op een diepe strook gelegen naast de tuinzones van aaneengesloten woningen. Tot slot kan de aanvraag volgens haar evenmin geklasseerd worden als een van de andere afwijkmogelijkheden opgenomen in het Besluit Handelingen Algemeen Belang. De aanvraag overschrijdt de oppervlaktebeperking van de “*restcategorie*” in artikel 3, §1, 11° van het Besluit, wat volgens de verzoekende partij nogmaals aantoont dat een aanhorigheid niet onbeperkt mag zijn wat de oppervlakte betreft. Ze meent dan ook dat de bestreden beslissing onwettig, minstens onzorgvuldig gemotiveerd is wat de afwijkingbepaling betreft.

2.

De verwerende partij verwijst naar de motivering in de bestreden beslissing waarin ze, in navolging van het college van burgemeester en schepenen en de provinciale omgevingsambtenaar, vaststelt dat de toegangsweg tot de parking het voorwerp heeft uitgemaakt van een gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen, dat deze weg deel uitmaakt van de aanvraag en dus onmiskenbaar als een gemeenteweg en een verkeersweg moet worden beschouwd. De bevinding dat de aanvraag ook kan worden beschouwd als een aanhorigheid van een lijninfrastructuur is subsidiair. Aangezien deze categorieën van handelingen van rechtswege aanzien worden als handelingen met een beperkte ruimtelijke impact, moest ze dit element verder niet meer concreet beoordelen. Door te stellen dat het moet gaan om een verbindingsweg, voegt de verzoekende partij een voorwaarde toe aan de decretale bepaling. Ze toont volgens de verwerende partij ook niet aan dat de beoordeling ingaat tegen de *ratio legis* van deze bepaling. De aanleg van een buurtparking met toegangsweg kan volgens de verwerende partij beschouwd worden als een louter lokaal project dat ressorteert onder artikel 3, §1 Besluit Handelingen Algemeen Belang.

3.

De tussenkomende partij herinnert eraan dat de handelingen opgesomd in artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen Algemeen Belang van rechtswege geacht worden een beperkte ruimtelijke impact te hebben. De kritiek dat deze werken geen ruimtelijk beperkte impact zouden hebben is volgens haar dus niet dienstig. Ze benadrukt dat de verzoekende partij het project ten onrechte voorstelt als een grootschalige parking, terwijl het in werkelijkheid gaat om de aanleg van een nieuwe gemeenteweg met hierlangs 21 nieuwe parkeerplaatsen, en de aanleg van vier nieuwe parkeerplaatsen langs een bestaande weg. De nieuwe weg betreft duidelijk een gemeenteweg met maximaal twee rijstroken die over een afstand van maximaal 1 km afwijkt van de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften. Het is volgens haar niet vereist dat een dergelijke gemeenteweg een verbindingsweg of een zuivere verkeersweg is. De zogenaamde 'bestaansreden' van een gemeenteweg is volgens haar geen voorwaarde om al dan niet beschouwd te worden als een handeling van algemeen belang in de zin van artikel 3, §1, 2° van het Besluit Handelingen Algemeen Belang. Er valt evenmin in te zien waarom de 'impact' van de gemeenteweg in rekening zou moeten worden gebracht. Het is volgens de tussenkomende partij verder duidelijk dat de parkeerplaatsen langs de bestaande gemeenteweg beschouwd kunnen worden als aanhorigheden bij deze lijninfrastructuur. De stelling dat de aanvraag ook niet gezien kan worden als een handeling van algemeen belang in de zin van artikel 3, §1, 11° van het Besluit Handelingen Algemeen Belang, doet volgens haar niet ter zake, aangezien de verwerende partij de afwijking van de voorschriften van het BPA niet op grond van deze bepaling toestaat of motiveert.

4.

De verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat er door de specifieke kenmerken van deze buurtparking geen toepassing gemaakt kan worden van de afwijkingsmogelijkheid voorzien in artikel 4.4.7 VRCO. Het gaat immers om een zeer diep gelegen parking, met parkeerplaatsen naast en evenwijdig aan de rijweg, die in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als een verkeersweg met maximaal twee rijstroken. Aangezien de parking haaks op de bestaande weg wordt aangelegd betreft het volgens de verzoekende partij ook duidelijk geen aanhorigheid van deze weg.

Beoordeling door de Raad

1. Ontwikkelde wettigheidskritiek

De verzoekende partij voert in essentie aan dat het project, dat omschreven wordt als *“aanleg van een buurtparking”* niet overeenstemt met de handelingen die worden opgesomd in artikel 3, §1, 1° of 4° van het Besluit Handelingen Algemeen Belang. Ze stelt dat de aanleg van een buurtparking niet kan worden beschouwd als *“de aanleg van een gemeentelijke verkeersweg met maximaal twee rijstroken die over een lengte van maximaal 1 kilometer afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften”* of een *“kunstwerk of aanhorigheid bij een lijninfrastructuur”*.

2. Relevante regelgeving

2.1

Een omgevingsvergunning moet worden geweigerd wanneer het aangevraagde project onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften, tenzij daarvan oprechtsgeldige wijze kan worden afgeweken (artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) VCRO). Een reglementaire bepaling, opgenomen in een plan van aanleg, is een stedenbouwkundig voorschrift (artikel 1.1.2, 13°, b) VCRO).

Het wordt door de partijen niet betwist dat de projectsite gedeeltelijk gelegen is binnen het BPA ‘Sas- en Bassijnwijk’ van 9 februari 1996. Perceel nummer 335C is bestemd als ‘zone A voor woningen’ en ‘klasse 3 voor tuinstrook en binnenkern’. Perceel nummer 1F3 is aan de zijde van de Neerscheldestraat bestemd als ‘zone voor parking in het groen’ en ‘klasse 3 voor tuinstrook en binnenkern’.

De vergunningverlenende overheid heeft als taak na te gaan welke de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften zijn, en vervolgens of een aanvraag er al dan niet mee verenigbaar is. Indien de aanvraag onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA, moet de aanvraag geweigerd worden, tenzij op geldige wijze wordt afgeweken van de betrokken voorschriften.

2.2

Artikel 4.4.7 VCRO vormt de rechtsgrond om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften voor handelingen van algemeen belang.

Overeenkomstig artikel 4.4.7, §2 VCRO mag voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben worden afgeweken van de geldende stedenbouwkundige voorschriften. Die handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact

hebben *“vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructures of voorzieningen tot gevolg hebben”*. De Vlaamse regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder dit toepassingsgebied vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder dit toepassingsgebied vallen (artikel 4.4.7, §2, tweede lid VCRO).

Artikel 3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang bepaalt de handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, en waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, een vergunning kan worden verleend in afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, zonder een voorafgaand planningsinitiatief.

Artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen Algemeen Belang, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015 (B.S. 12 november 2015), luidt als volgt:

“§1. De volgende handelingen zijn handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op :

(...)

2° de aanleg van gemeentelijke verkeerswegen met maximaal twee rijstroken die over een lengte van maximaal 1 kilometer afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften;

(...)

4° de aanhorigheden en kunstwerken bij lijninfrastructures;(…)”

2.3

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet vereisen dat een bestuurshandeling de juridische en feitelijke overwegingen vermeldt die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende zijn.

Om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht zoals vervat in de Motiveringswet en voortvloeiend uit het materieel motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur moet de verwerende partij in haar beoordeling duidelijk en afdoende aangeven op welke motieven ze haar beslissing steunt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid elke beslissing zorgvuldig voorbereidt en met kennis van zaken beslist. De verwerende partij moet de feitelijke en juridische aspecten

van een dossier dan ook afdoende onderzoeken en zich hierbij steunen op concrete feiten die werkelijk bestaan en zorgvuldig zijn vastgesteld.

3. Beoordeling van het middel ten gronde

3.1

Het wordt door de partijen niet betwist dat de aanvraag niet overeenstemt met de voorschriften van het BPA. De bestreden beslissing overweegt:

“De aanvraag is op volgend punt strijdig met de voorschriften van het BPA: In de tuinzone klasse 3 gelegen in het binnengebied zijn gemeenschapsuitrustingen op buurtniveau, zoals een buurtparking, mogelijk, maar minimum 50 % van de oppervlakte dient onverhard te zijn. De aanvraag voorziet slechts 320 m² of $\pm$ 32 % onverharde en groene ruimte op een totale tuinzone van 997 m².”

De bestreden beslissing vervolgt:

“De voorschriften van een goedgekeurd BPA hebben bindende en verordenende kracht. Overeenkomstig artikel 4.4.7, §2 VCRO mag in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

De afwijking op de voorschriften van het BPA is aanvaardbaar. De aanvraag omvat de aanleg van een gemeentelijke verkeersweg met maximaal 2 rijstroken die over een lengte van maximaal 1 kilometer afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften, en/of de aanhorigheden en kunstwerken bij lijninfrastructuur en zijn dus van rechtswege te beschouwen als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact zoals bedoeld in hiervoor vermeld artikel en zoals opgenomen in het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO.

In het beroepsschrift wordt betwist dat de afwijking kan beschouwd worden als een ‘handeling van algemeen belang’, nu de aanvraag geen betrekking heeft op een verkeersweg, maar wel op een buurtparking.

Buurtparkings als deze zijn onderdeel van een (nieuwe) gemeenteweg en dus duidelijk opgenomen als openbare weg in het openbaar domein. Deze aanvraag valt weldegelijk onder de noemer gemeentelijke verkeersweg zoals voorzien in het besluit van de Vlaamse Regering

tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.4.7. §2 VCRO, of kan minstens beschouwd worden als een aanhorigheid bij die lijninfrastructuren.”

3.2

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing terecht dat de buurtparking beschouwd moet worden als “*een onderdeel van een (nieuwe) gemeenteweg*” die dus wel degelijk onder de noemer “*gemeentelijke verkeersweg*” valt. De verzoekende partij toont de onjuistheid of kennelijke onredelijkheid van deze beoordeling niet aan.

Uit de gegevens van het dossier blijkt immers dat de gemeenteraad op 20 oktober 2020 een beslissing nam waarbij hij de ligging, de breedte en de uitrusting van de nieuwe weg met parking goedkeurt. Deze nieuwe weg krijgt het statuut van woonerf. Het gaat dus wel degelijk om een openbare weg, onder het rechtstreekse beheer van de gemeente. De weg is bovendien toegankelijk en bereikbaar voor publiek (auto)verkeer en als dusdanig bruikbaar voor de weggebruikers. Er kan dan ook niet worden betwist dat het gaat om een gemeentelijke verkeersweg. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de weg een ‘verbindingsweg’ moet zijn, of een bepaalde ‘bestaansreden’ moet hebben om van de kwalificatie als gemeentelijke verkeersweg te genieten. De verzoekende partij voegt hiermee een voorwaarde toe die door geen enkele reglementaire bepaling wordt opgelegd.

3.3

Het kan verder niet worden betwist dat de nieuwe parkeerplaatsen aanhorigheden zijn van de nieuwe gemeentelijke verkeersweg. Een dergelijke verkeersweg bestaat immers niet alleen uit de rijbaan (door de verwerende partij in de bestreden beslissing de ‘rijloper’ genoemd) maar omvat ook alle aanhorigheden die hiermee in verband gebracht kunnen worden, zoals parkeervakken en langsliggende groenvoorziening. Het verslag aan de regering bij het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester vermeldt ook uitdrukkelijk “*het aanleggen van stationeer- en parkeerstroken of invoeg- en afslagstroken*” als aanhorigheden bij lijninfrastructuren die een beperkte ruimtelijke impact hebben.

De verzoekende partij toont niet aan de hand van precieze en concrete gegevens aan dat het de bedoeling van de decreetgever zou zijn geweest om enige beperking op te leggen met betrekking tot de oppervlakte van dergelijke aanhorigheden. Uit het hiervoor genoemde verslag aan de regering blijkt immers dat er voor de werken die voorkomen in de opsomming

van artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen Algemeen Belang “*automatisch van uitgegaan wordt dat ze een ruimtelijke beperkte impact hebben in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO*”.

De bestreden beslissing benoemt de nieuwe weg als een woonerf en het inplantingsplan toont aan dat de parkeerplaatsen werkelijk niet meer zijn dan parkeerstroken, die langsheen deze nieuwe gemeentelijke verkeersweg worden ingetekend. Het gegeven dat de parkeerplaatsen haaks op deze weg worden ingeplant noopt niet tot een andere conclusie. De verzoekende partij overtuigt niet van haar stelling dat het zou gaan om een grootschalige parking die de notie van “*ruimtelijk beperkte impact*” te buiten zouden gaan.

3.4

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt tot slot afdoende om welke redenen en op grond van welke gegevens de verwerende partij van oordeel is dat de aangevraagde werken vallen onder de opsomming in artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen Algemeen Belang. De verzoekende partij toont niet aan op welke manier de motivering van de bestreden beslissing tekort zou schieten in de weerlegging van haar beroepsargumenten.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van:

- de artikelen 4.3.1, 4.3.2, §2bis en 4.3.3, §2 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM),
- artikel 2, §6 en §7 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: Project-MER-besluit),
- de artikelen 19 tot en met 21 en artikel 30 en 62 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet),
- artikel 66 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsbesluit),

- de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en
- de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat het aanvraagdossier onontvankelijk was omdat de hierbij gevoegde project-m.e.r.-screeningsnota onvolledig en gebrekkig is. Het is volgens haar frappant dat de tussenkomende partij op alle vragen over mogelijke milieueffecten antwoordt dat er geen effecten denkbaar zijn (behalve tijdelijke trillingshinder). Dit maakt volgens de verzoekende partij de project-m.e.r.-screeningsnota tot een lege doos en leidt tot een onvolledige, misleidende en onjuiste inschatting van de mogelijke milieueffecten. Op het vlak van mobiliteit zijn er volgens haar in elk geval effecten door het verdwijnen van de bestaande, grotere parking, wat het verlies van parkeerplaatsen en zoekverkeer in de omliggende straten met zich meebrengt, en verkeersonveiligheid en filevorming door het toenemend aantal in- en uitgaande autobewegingen in de Rosa Geingerstraat en de Neerscheldestraat. Door het gekoppelde verkavelingsproject, dat twee bouwkavels voorziet aan de Neerscheldestraat, zijn er volgens haar ook cumulatieve effecten te verwachten. Hoewel de verkavelingsvergunning voor dit project vernietigd werd, blijkt de intentie om dit project te realiseren nog uit de archeologienota, het bouwplan en de vermelding dat de parking niet zichtbaar zal zijn op straat. Hieruit, en uit de scherpe bocht die de toegangsweg maakt, blijkt volgens de verzoekende partij dat men nu al rekening houdt met de gewenste bebouwing van de verkaveling. Aangezien dit verkavelingsproject volgens de verzoekende partij de werkelijke reden is voor de huidige vergunningsaanvraag, is het volgens haar volledig misplaatst dat hier niets over vermeld wordt als cumulatieve effecten. Alleen hierdoor meent de verzoekende partij dat de project-m.e.r.-screeningsnota al onwettig is opgesteld.

Aangezien de verzoekende partij deze argumenten al deed gelden in haar bestuurlijk beroepsschrift, meent ze dat er een verstrengde motiveringsplicht op de verwerende partij rust. De bestreden beslissing bevat volgens haar echter alleen standaardmotieven, waarin de verwerende partij de kern van de zaak ontwijkt. Dit is volgens haar kennelijk onredelijk omdat de betrokken straten vandaag de dag al een hoge parkeerdruk en veel zoekverkeer kennen. Bovendien mocht de verwerende partij de bestaande parking niet buiten beschouwing laten. Zelfs indien ze niet vergund zou zijn, maakt ze immers deel uit van de feitelijk bestaande toestand waar er plaats is voor 30 parkeerplaatsen.

Stellen dat er geen effecten denkbaar zijn is volgens de verzoekende partij inherent tegenstrijdig met de kwalificatie van het project als een 'stadsontwikkelingsproject', waaruit op zich al blijkt dat er enige mate van hinder veroorzaakt wordt. Verder staat een gebrekkige

project-m.e.r.-screeningsnota gelijk met het ontbreken ervan, wat volgens de verzoekende partij leidt tot de onontvankelijkheid van het aanvraagdossier. Uit de bestreden beslissing blijkt ook niet dat de verwerende partij een eigen onderzoek heeft gevoerd naar de eventueel aanzienlijke milieueffecten van de aanvraag. De motivering van de bestreden beslissing is volgens de verzoekende partij nietszeggend, gebrekkig en onzorgvuldig.

2.

Het valt volgens de verwerende partij niet in te zien hoe een parking, die bijkomende parkeerplaatsen creëert, voor parkeerdruk in de buurt zou kunnen zorgen. Het is volgens haar evident dat er geen grote mobiliteitseffecten verwacht worden. Ze stelt dat ze de argumenten van de verzoekende partij in de bestreden beslissing heeft beantwoord en citeert uit de titel 'goede ruimtelijke ordening' en 'replieken naar aanleiding van het verslag poa en/of de hoorzitting'. Ze stelt te hebben beoordeeld: *“de inplanting, de verhardingsgraad, de groenaanplant in functie van de parkeerplaatsen, de maatvoering, de afvoer van regenwater, de hinder t.o.v. de omliggende percelen, de zichtbaarheid vanop de openbare weg, de verkeersbewegingen en de mogelijke hinder hiervan t.o.v. de omwonenden, het parkeeraanbod in het licht van de andere parking die zal verdwijnen, de verkeersveiligheid en de optimalisatie van de draaibewegingen”* en meent ook een afdoend antwoord te hebben geboden op de stelling dat de project-m.e.r.-screeningsnota gebrekkig zou zijn. Aangezien er geen verkavelingsvergunning voorligt, en het onzeker is of die er ooit komt, meent ze dat ze geen rekening kon houden met dit hypothetisch project, temeer de aangevraagde parking zijn functie en nut heeft onafhankelijk van eender welk woonproject. Waar ze stelt dat de parking niet zichtbaar is vanop de straat, betekent dit volgens haar niet dat ze rekening houdt met het verkavelingsproject, maar wel dat dit een troef is om te garanderen dat de parking grotendeels gebruikt zal worden door buurtbewoners. De verwerende partij stelt dat ze zich wel degelijk bewust was van de mogelijke milieueffecten en dat ze hier een eigen onderzoek naar heeft gevoerd of minstens elk mogelijk aspect ervan heeft beoordeeld.

3.

De tussenkomende partij betoogt dat de Raad van State oordeelt dat gebreken in een vergunningsaanvraag enkel de wettigheid van de vergunning kunnen aantasten als deze gebreken de overheid hebben verhinderd om met volledige kennis van zaken een beslissing te nemen. Verwijzend naar rechtspraak van de Raad voegt ze hieraan toe dat de verzoekende partij aannemelijk moet maken dat het project wel aanzienlijke milieueffecten kan veroorzaken opdat het middel gegrond zou zijn. Ze moet ook aantonen dat de beweerde onvolledigheid van de screeningsnota en het gebrek aan onderzoek van de potentiële effecten een impact heeft gehad op de juistheid en de redelijkheid van de beoordeling door de verwerende partij. Zeker

nu er een dubbel overheidsonderzoek gevoerd is (door de stad Gent als vergunningsaanvrager en daarna door de vergunningverlenende overheid) weegt het vermoeden van de wettigheid van het overheidsonderzoek volgens de tussenkomenende partij dubbel zo zwaar door.

De beweerdde verhoogde parkeerdruk en het mogelijk toenemend aantal autobewegingen wordt volgens de tussenkomenende partij niet geconcretiseerd of aangetoond. Het enkele feit dat de nieuwe buurtparking vijf parkeerplaatsen minder heeft dan de bestaande parking, laat niet toe om te besluiten dat de parkeerdruk aanzienlijk zal toenemen in een grootstedelijk gebied. Dit geldt nog des te meer omdat de bestaande parking niet vergund is. Indien de verzoekende partij pleit voor meer parkeerplaatsen, kan ze niet klagen over een nieuwe, wettige parking. Verder is het volgens de tussenkomenende partij niet aannemelijk dat minder parkeerplaatsen zullen leiden tot meer verkeersbewegingen. De nieuwe parking beschikt over een deugdelijk uitgeruste gemeenteweg, die bufferend werkt voor op- en afrijdende wagens en een milderend effect heeft op het vlak van geluid en stof. Het verkavelingsproject waar de verzoekende partij naar verwijst is op heden onbestaand, aangezien er geen nieuwe aanvraag is ingediend. Het betrof bovendien een project van Sogent en niet van de tussenkomenende partij. De verzoekende partij toont volgens haar niet aan dat er sprake zou zijn van aanvragen die afzonderlijk worden ingediend om de milieueffectenbeoordeling te omzeilen. Omdat de draagwijdte van het verkavelingsproject onbekend is kon de verwerende partij hier volgens de tussenkomenende partij geen rekening mee houden. Er is ook geen sprake van een onwerkzame vergunning aangezien de parkeerplaats volledig autonoom kan functioneren. De screeningsnota is volgens de tussenkomenende partij niet gebrekkig, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan. In het onmogelijke geval dat de project-m.e.r.-screeningsnota gebrekkig zou zijn toont de verzoekende partij volgens de tussenkomenende partij nog niet aan in welke mate de beweerdde gebreken de verwerende partij verhinderd hebben om met kennis van zaken te oordelen. De verzoekende partij heeft haar argumenten al in de administratieve procedure opgeworpen en de verwerende partij was op de hoogte van alle informatie die volgens de verzoekende partij ontbreekt. Bovendien heeft de verwerende partij de beroepsgrievan van de verzoekende partij omstandig beantwoord. Uit de beoordeling en de motieven van de bestreden beslissing blijkt volgens haar dat de verwerende partij de mogelijke mobiliteits- en cumulatieve effecten in overweging heeft genomen en met kennis van zaken heeft kunnen oordelen. De verwerende partij heeft volgens haar overigens wel rekening gehouden met de bestaande parkeerplaats, en geoordeeld dat er niet meer parkeerplaatsen voorzien kunnen worden omdat er een evenwicht moet gevonden worden in de functies waarvoor het openbaar domein kan worden gebruikt. Ook de inplanting van de parking en de

S-bocht komen aan bod, en de verwerende kan terecht verwijzen naar de weerlegging van de bezwaren in het besluit van de Vlaamse Minister van 21 januari 2022.

4.

Volgens de verzoekende partij kan er niet met goed gevolg verwezen worden naar de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing. De screening van de milieueffecten is immers een onderscheiden beoordelingselement met een verschillende finaliteit. Ze herhaalt dat ze heeft uiteengezet dat het supprimeren van een bestaande parking met meer parkeerplaatsen wel degelijk mobiliteitseffecten kan hebben zodat een blanco screening niet kan volstaan. Wat betreft de cumulatieve effecten blijft volgens de verzoekende partij de vaststelling dat de verwerende partij bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening de nieuwe verkaveling als een voldongen feit beschouwt: het is immers die nieuwbouw die ervoor zorgt dat de aanvraag niet zichtbaar is vanaf de straat. Het tarta volgens de verzoekende partij alle verbeelding dat de tussenkomen de partij voorhoudt dat er een vermoeden van wettigheid voorligt na een dubbel overheidsonderzoek. Er kan geen sprake zijn van een dergelijk vermoeden aangezien de stad Gent haar eigen aanvraag in eerste aanleg heeft kunnen beoordelen en vergunnen. Ze verwijst naar het nieuwe, vierde middel dat ze in haar wederantwoordnota opwerpt.

Beoordeling door de Raad

1. Ontwikkelde wettigheidskritiek

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de aanvraag onvolledig en dus onontvankelijk is omwille van een onvoldoende gemotiveerde screeningsnota bij de aanvraag. Zij stelt dat het project wel degelijk negatieve effecten zal hebben op de mobiliteit en er ten onrechte geen cumulatieve effecten worden vermeld met het verkavelingsproject men op de aanpalende percelen wenst te realiseren. Door het ontbreken van deze gegevens in de screeningsnota is een behoorlijk onderzoek naar de milieueffecten niet mogelijk.

2. Relevante regelgeving

2.1

De aanvraag werd in eerste administratieve aanleg ingediend en behandeld volgens de gewone vergunningsprocedure.

De partijen betwisten niet dat de aanvraag een screeningsplichtig project betreft.

Artikel 19, eerste lid van het Omgevingsvergunningsdecreet wijst het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van de aanvraag toe aan de in eerste aanleg bevoegde overheid. Stelt de overheid de onvolledigheid van de aanvraag vast, dan biedt het tweede lid van diezelfde bepaling de mogelijkheid om de ontbrekende gegevens of documenten via beveiligde zending op te vragen. De overheid bepaalt de termijn waarbinnen dat moet gebeuren.

Artikel 20, eerste lid van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat wanneer de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota bevat, het de overheid in eerste bestuurlijke aanleg is die de nota onderzoekt en beslist of een milieueffectrapport vereist is.

Artikel 21, eerste lid van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek, en de beslissing over de opmaak van een project-MER na onderzoek van de screeningsnota binnen een termijn van dertig dagen na de indiening van de aanvraag dan wel de ontvangst van de ontbrekende gegevens ter kennis van de aanvrager gebracht wordt. Artikel 21 van het Omgevingsvergunningsdecreet regelt verder de stopzetting van de procedure van rechtswege in het geval er in eerste bestuurlijke aanleg wordt beslist dat voor het project een milieueffectenrapport moet worden opgemaakt.

2.2

Ook in het DABM wordt de bevoegdheid om te beslissen over de screeningsnota toebedeeld aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid van de aanvraag, waarbij er wordt aan toegevoegd dat die overheid die beslissing neemt op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag (artikel 4.3.3, §2 DABM).

2.3

Een screeningsnota wordt op basis van artikel 1, 5° van Project-MER-besluit gedefinieerd als *“een document waarin van een voorgenomen project wordt aangegeven of er aanzienlijke effecten voor mens en milieu te verwachten zijn”*. Overeenkomstig artikel 2, §6 van het Project-MER-besluit moeten in die nota worden aangeduid: *“de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project”*.

De ingediende screeningsnota moet de vergunningverlenende overheid dus in staat stellen om met kennis van zaken te oordelen of de aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten

voor mens en milieu teweegbrengt. Op grond van de door de aanvrager ingevulde screening moet de verwerende partij, na een eigen onderzoek op grond van de criteria omschreven in bijlage II van het DABM, vervolgens ook beslissen of er eventueel een project-MER moet worden opgesteld.

Uit de overwegingen in de bestreden beslissing moet, rekening houdende met de concrete omstandigheden van het dossier, voldoende blijken waarom de verwerende partij beslist dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en de opmaak van een project-MER niet vereist is.

3. Beoordeling van het middel ten gronde

3.1

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de tussenkomende partij de vraag of het aangevraagde betrekking heeft op een project zoals wordt bedoeld in bijlage III van het project-MER-besluit, bevestigend heeft beantwoord.

Bij verder nazicht van het Omgevingsloket blijkt dat de tussenkomende partij bij de “*beoordeling effecten*” op alle vragen, behalve die naar de mogelijke effecten van geluid of trillingen, heeft geantwoord dat er “*geen effecten denkbaar zijn*”.

3.2

De bestreden beslissing bevat de volgende “screeningsparagraaf”:

“2.2 De MER-toets

De aanvraag valt onder het toepassingsgebied van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r.-screening en heeft betrekking op een activiteit die voorkomt op de lijst van bijlage III bij dit besluit. Dit wil zeggen dat er voor voorliggend project een project-m.e.r.-screening moet opgemaakt worden.

Een project-m.e.r.-screeningsnota is toegevoegd aan de vergunningsaanvraag. Na onderzoek van de kenmerken van het project, de locatie van het project en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, wordt geoordeeld dat geen aanzienlijke milieueffecten verwacht worden, zoals ook uit de project-m.e.r.-screeningsnota blijkt. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat een nieuw project-MER geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, zodat de opmaak ervan dan ook niet noodzakelijk is.”

3.3

Zoals reeds gesteld moet een screeningsnota opgevat worden als een 'gemotiveerde' nota op basis waarvan de initiatiefnemer moet aantonen ofwel 1) dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, ofwel 2) dat er vroeger al een plan-MER of een project-MER goedgekeurd werd waarin de effecten beoordeeld werden, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten in vergelijking met de bestaande rapportages (*Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1463/1, 7*).

Voor projecten uit bijlage III van het project-MER-besluit is er een modelformulier op het omgevingsloket ter beschikking, getiteld "*Mogelijke effecten op de omgeving*". In dit modelformulier kan per effect worden aangeduid of dit bepaald effect al dan niet wordt veroorzaakt ('ja' of 'nee', 'er zijn geen effecten denkbaar'). Bij de vragen waarop 'ja' wordt geantwoord moet de aanvrager, rekening houdende met de criteria van bijlage II DABM, voor elk effect in de desbetreffende bijlage aangeven waarom het te verwachten effect volgens hem niet aanzienlijk is.

De eigenheid van de voorafgaande screening bestaat erin de bevoegde overheid informeren en als zodanig toelaten om met kennis van zaken te beoordelen of het project al dan niet aanzienlijke milieueffecten voor mens en milieu teweeg kan brengen en dus of er voor het project al dan niet een project-MER moet worden opgesteld.

3.4

De verzoekende partij voert aan dat de screeningsnota op zich gebrekkig is. De Raad stelt vast dat de zogenaamde screening die gevoegd is bij de aanvraag zich beperkt tot het systematisch antwoord: '*Nee. Er zijn geen effecten denkbaar*' op nagenoeg elke vraag in het formulier 'mogelijke effecten op de omgeving', behalve die naar mogelijke effecten van geluid of trillingen, waar dan in de bijlage aangegeven wordt dat er tijdens de werken tijdelijk geluid en trillingen van de gebruikte machines kunnen zijn.

De aanvraag beoogt het aanleggen van een buurtparking, bestaande uit een nieuwe gemeentelijke verkeersweg met daarlangs 25 parkeerplaatsen. Er wordt in het totaal 152 m² verharding, 701 m² halfverharding/waterdoorlatende verharding en 887 m² vergroende onverharde ruimte aangelegd. Door bij elk van de vragen (op één vraag na over tijdelijke geluids- en trillingshinder) 'nee' aan te vinken kan de inhoud van onderdeel 5 van het aanvraagformulier voor dit project niet opgevat worden als een gemotiveerde project-m.e.r.-screeningsnota, omdat deze inhoudelijk zodanig beperkt is dat niet kan worden uitgemaakt dat

er werd getoetst aan de criteria van de bijlage II van het DABM die hiervoor het afwegingskader vormen.

3.5

De tussenkomende partij verliest ogenschijnlijk uit het oog dat voornoemde ja/nee-vragen op het omgevingsloket enkel gaan over de ‘mogelijke effecten’, en dus (nog) niet over de vraag of de mogelijke effecten al dan niet ‘aanzienlijk’ zijn. Het komt de tussenkomende partij dus toe om voor de mogelijk relevante effecten op voornoemde vraag ‘ja’ te antwoorden, waarna ze wel degelijk kan beschrijven waarom deze effecten niet ‘aanzienlijk’ zijn en waarbij ze desgevallend de te nemen maatregelen in rekening kan brengen.

Het kan in redelijkheid niet worden betwist dat een project voor de aanleg van een buurtparking, op een momenteel braakliggend terrein dat gelegen is in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied, mogelijk effecten met zich meebrengt, niet alleen tijdelijk, tijdens de werken op het vlak van geluid en trillingen zoals de tussenkomende partij aangeeft, maar mogelijk ook permanent op het vlak van mobiliteit, de bodem, stof, het watersysteem... In de aanvraag laat de tussenkomende partij na om aannemelijk te maken dat het project voor geen van die disciplines een enkel mogelijk effect, hoe miniem ook, kan teweegbrengen.

Uit de enkele invulling van het antwoord ‘neen’ op de gestelde vraag naar ‘mogelijke effecten’ kan de verwerende partij dus onmogelijk, zoals ze in de screeningsparagraaf doet, afleiden dat er *“geen aanzienlijke milieueffecten verwacht worden”*. De toets aan de wettelijke criteria van bijlage II bij het DABM kan immers niet afgeleid worden uit het loutere antwoord ‘neen’. Uit de screeningsparagraaf blijkt ook niet dat de verwerende partij met een eigen onderzoek die toets zou hebben verricht. De screeningsparagraaf is eerder de gebruikelijke standaardformulering die kan ingepast worden in elke te nemen beslissing.

3.6

Waar de verzoekende partij nog opmerkt dat in de screeningsnota zeker melding moet gemaakt worden van de cumulatieve effecten van het ‘gekoppelde verkavelingsproject’ verwijst de Raad naar de tijdslijn van beide aanvragen. Immers de aanvraag voor het verkavelingsproject werd op 12 juni 2019 ingetrokken na het vernietigingsarrest van de Raad van 19 maart 2019 (zie feitenrelaas). De verzoekende partij toont niet aan dat er hierna nog een nieuwe omgevingsvergunningsaanvraag zou zijn ingediend. Er blijkt ook niet uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij toch rekening zou houden met dit project en dat ze om deze reden zou stellen dat de aanvraag vanaf de straat nauwelijks zichtbaar is. De

beoordeling over de 'zichtbaarheid' van de nieuwe parkeerplaatsen staat bovendien ook enkel opgenomen onder de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening waarin de door de verzoekende partij opgeworpen hinderaspecten aan bod komen. De verzoekende partij voldoet niet aan haar stelplicht wat betreft de voorgehouden gekoppelde verkavelingsintentie en de verplichting tot onderzoek naar gecumuleerde milieueffecten.

3.7

De tussenkomende partij merkt op dat de beoordeling van de al dan niet aanzienlijke milieueffecten ook kan blijken uit andere overwegingen in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de verwerende partij in haar screeningsparagraaf niet verwijst naar een bespreking van welkdanige effecten 'in andere titels' van haar beslissing. Dit lijkt ook niet voor de hand liggend aangezien andere titels, zoals de bespreking over de goede ruimtelijke ordening of de overeenstemming van het aangevraagde met stedenbouwkundige voorschriften, het aangevraagde toetst aan andere decretale beoordelingselementen en niet aan de wettelijke criteria van bijlage II bij het DABM.

De MER-toets is daarvan dus te onderscheiden, waardoor het niet vanzelfsprekend is dat een beoordeling die vanuit een ander oogpunt wordt gedaan ook te beschouwen is als een beoordeling van mogelijke aanzienlijke milieueffecten. Wanneer de verwerende partij in de screeningsparagraaf wenst te verwijzen naar een beoordeling van bepaalde effecten uit een andere titel op grond van een ander decretaal beoordelingselement, moet dit, op grond van de op haar rustende formele en materiële motiveringsplicht, duidelijk blijken uit de bestreden beslissing.

Ten onrechte stelt de tussenkomende partij dan ook dat de mogelijke (aanzienlijke) mobiliteitseffecten besproken worden onder de titel 'goede ruimtelijke ordening' waarin de bezwaren en beroepsgrievens van de verzoekende partij worden weerlegd en waarbij wordt verwezen naar de beslissing van de bevoegde minister over de zaak van de wegen.

3.8

De Raad merkt tot slot nog op dat de tussenkomende partij zich beroept op 'het vermoeden van wettigheid dat kleeft aan een overheidsonderzoek' om aan te geven dat een verzoekende partij zich niet mag beperken tot het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling rust. Ze verwijst daarvoor naar een arrest van de Raad van State van 25 november 2021 nr. 252.222, geveld in een tuchtzaak.

De tussenkomende partij kan evenwel niet dienstig naar dit arrest verwijzen omdat de verzoekende partij juist aanvoert dat de verwerende partij, als vergunningverlenende overheid, het onderzoek, te weten de vraag of de mogelijke effecten werden afgetoetst aan de wettelijke criteria van bijlage II bij het DABM, niet heeft uitgevoerd, en zij de conclusie van 'geen aanzienlijke milieueffecten' ook niet kon trekken juist omdat er op de betreffende vragen louter 'neen' werd geantwoord. Het gaat in de voorliggende zaak dus niet over een "*louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling (...) berust*". De verzoekende partij voert juist aan dat de verwerende partij uit de met 'neen' beantwoorde vragen niet kan afleiden dat er 'geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten' zijn.

Aan de bewijslast voor een verzoekende partij is voldaan wanneer zij redelijkerwijze aanneembaar kan maken dat een welbepaald project mogelijke milieueffecten kan teweegbrengen. De opmerkingen die de tussenkomende partij in haar schriftelijke uiteenzetting geeft ter weerlegging van een aantal effecten ("*Bovendien beschikt de thans vergunde parkeerplaats over een deugdelijk uitgeruste gemeenteweg, die niet enkel een bufferende capaciteit voor op- en afrijdende wagens heeft (en dus hinderbeperkend is voor de mobiliteit in de straat), maar daarnaast ook manifest milderend werkt op het vlak geluid, stof enz.*"), zijn eigenlijk een verantwoording waarom de door de verzoekende partij onder meer aangevoerde effecten op het vlak van mobiliteit 'niet aanzienlijk' zijn. Deze weerlegging had evenwel in de screeningsnota moeten opgenomen zijn en door de verwerende partij afgetoetst moeten worden aan de wettelijke criteria bijlage II bij het DABM. Hetzelfde geldt voor de andere disciplines waar de mogelijke gevolgen redelijkerwijze aannemelijk geacht worden door de Raad (bodem, water, stof).

3.9

De bij de aanvraag gevoegde screeningsnota kan in het licht van het voorwerp van de aanvraag en de gegevens van het dossier dan ook niet beschouwd worden als een gemotiveerd en gesteund op de wettelijke criteria van bijlage II bij het DABM document waarin aangegeven wordt of er aanzienlijke effecten voor mens en milieu te verwachten zijn. Het bijvoegen van een nota die inhoudelijk volkomen ontoereikend is, moet gelijk gesteld worden met het ontbreken van een screeningnota en moet dus in principe leiden tot de noodzakelijke weigering van de aanvraag door de bevoegde vergunningverlenende overheid wegens onvolledigheid van het aanvraagdossier.

Terecht benadrukt de verzoekende partij het motiveringsgebrek in hoofde van de verwerende partij. Het volstaat te verwijzen naar het gedeelte van de bestreden beslissing opgenomen onder punt '2.9 Replieken naar aanleiding van het verslag poa en/ of de hoorzitting' waar over

de screeningsnota enkel nog het volgende gesteld wordt: *“Gelet op de aard van het gevraagde is een uitgebreidere project-merscreening niet nodig”*. De overige tekstfragmenten van de verwerende partij betreffen dan weer de goede ruimtelijke ordening en kunnen, zoals hoger vastgesteld, niet zomaar als een bijkomende MER-toets beschouwd worden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

V. Overige middelen

Gelet op de beoordeling van het tweede middel, worden de overige middelen niet onderzocht. Zelfs het nieuwe vierde middel, zoals opgeworpen in de wederantwoordnota, en waarin het *‘no conflict of interest principe’* wordt opgeworpen om de onbevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen in eerste bestuurlijke aanleg en van de verwerende partij in laatste bestuurlijke aanleg aan te voeren, moet in de huidige stand van het geding niet verder onderzocht worden.

Zoals hierna zal blijken verantwoordt de gegrondheid van het tweede middel immers een indeplaatsstelling door de Raad. De behandeling van de andere middelen kan niet tot een ruimere vernietiging leiden. De tussenkomen partij zal haar aanvraag opnieuw moeten indienen bij de bevoegde overheid.

VI. Indeplaatsstelling

1.

De Raad beschikt in functie van een efficiënte geschillenbeslechting en met respect voor de scheiding der machten over een beperkte substitutiebevoegdheid. Op grond van artikel 37, §2 DBRC-decreet kan een vernietigingsarrest, als de na de vernietiging te nemen beslissing het gevolg is van een gebonden bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid, in de plaats van die beslissing gesteld worden. De Raad kan deze indeplaatsstelling ook ambtshalve uitoefenen (RvS 18 mei 2020, nr. 247.566). De verzoekende partij verzocht in haar verzoekschrift om tot indeplaatsstelling over te gaan.

2.

Zoals blijkt uit de beoordeling van het tweede middel is er, gelet op de onvolledigheid van het aanvraagdossier bij gebrek aan een inhoudelijk ontoereikende project-m.e.r.-screeningsnota, sprake van een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering. In het licht hiervan rust er op de

verwerende partij een gebonden bevoegdheid om de onvolledigheid van de omgevingsvergunningsaanvraag vast te stellen.

Het herstellen van een gebrek aan een screeningsnota in graad van bestuurlijk beroep valt niet te verzoenen met de uitdrukkelijke bevoegdheid van de overheid in eerste administratieve aanleg om te oordelen over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag (RvS 23 december 2021, nr. 252.538).

De Raad beslist daarom tot een indeplaatsstelling overeenkomstig artikel 37, §2 DBRC-decreet.

VII. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd.
2. De Raad stelt zijn arrest in de plaats van de nieuw te nemen beslissing en weigert de omgevingsvergunning voor het aanleggen van een buurtparking, op de percelen gelegen te 9050 Gent (Gentbrugge) aan de Neerscheldestraat 10.
3. De kosten van het beroep, bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 13 juli 2023 door de tweede kamer.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Hilde LIEVENS